Societat | Aguaita.cat | Actualitzat el 23/04/2020 a les 16:04

Literatura km 0 d'Alcanar per al Sant Jordi 2020 confinat

En aquest Sant Jordi tan peculiar, la Biblioteca Trinitari Fabregat d'Alcanar ha preparat una presentació virtual de llibres d'autors locals

En este Sant Jordi tan peculiar, la Biblioteca Trinitari Fabregat d'Alcanar ha preparat una presentació virtual de llibres d'autors locals. Algunes d'estes novetats editorials ja han sortit a la venda, mentre que d'altres es troben en la darrera fase d'edició. D'esta manera, una vegada més, des de l'Ajuntament d'Alcanar es vol donar visibilitat a les obres dels nostres autors més propers i posar-les en valor.
D'altra banda, a l'hora de reservar o adquirir el llibre i les roses, enguany més que mai, l'Ajuntament i la Biblioteca han recomanat que la ciutadania ho faça al comerç local per tal de donar-los suport durant aquesta crisi sanitària i social i que, en concret, consumeixi literatura km 0.

Novetats literàries
Carme Ferré Pavia: Llibre d'estil. Agència Catalana de Notícies, editorial Saldonar

El Llibre d'estil pretén facilitar que l'Agència Catalana de Notícies sigui fidel a la seva missió i als seus valors. Les pautes que conté sobre la identitat, la imatge, els gèneres, els formats i el model de llengua, així com la guia ètica, estan orientades a garantir el compromís de l'Agència amb els seus clients i, en tant que és una institució pública, amb tota la ciutadania.

L'ACN té una clara vocació d'articular l'espai català de comunicació, de vertebrar el territori i de contribuir a la projecció exterior del país i a la normalització lingüística. Vol ser un referent periodístic independent, plural i un motor d'innovació. Li són propis valors com el rigor, la fiabilitat, la pluralitat i la sensibilitat social, de gènere i ambiental, així com el compromís amb el país, la llengua i la

cultura, valors que han inspirat les normes d'aquesta guia.

Carme Ferré Pavia és periodista i professora de Comunicació a la Universitat Autònoma de Barcelona. Es va doctorar en Ciències de la Comunicació el 1998 a la UAB, amb la tesi «Serra d'Or», intel·lectualitat i cultura resistents en el segon franquisme (1959-1977).

És vicedirectora de Suport a la Investigació del Departament de Periodisme i Ciències de la Comunicació de la UAB.

Roger Bastida Sabido: La llarga revetlla, editorial Columna Edicions

La Mimi Banús i en Mateu Serra celebren la revetlla de Sant Joan del 1935 al Club de Tennis Barcelona. Tot plegat, un miratge de lamé daurat, mantons de Manila, xampany, còctels, focs d'artifici i cambrers del Ritz. La Mimi i en Mateu volen passar-s'ho bé i aprofitar l'estiu: estan a punt de contraure matrimoni i endinsar-se en el laberint de les rígides convencions socials del seu entorn. Com tots els seus amics, deixaran enrere una adolescència de llarga durada despreocupada i plena de comoditats enlluernadores per formar part del món dels adults. ESte és el retrat d'una societat que va esvair-se, amb els seus costums i les seves inflexibles tradicions, el juliol del 36. La crònica d'un grup de joves que, completament condicionats per l'educació que van rebre, van haver d'aprendre a callar, fingir i aparentar per pura supervivència.

Una història d'amors i desamors, de resiliència, de memòries, de secrets, de mentides i de mitges veritats. Una mirada audaç i punyent a una generació que va ser obligada a madurar de cop, potser involuntàriament, sense temps per provar i errar, sense assajos, titubejos o marges.

Roger Bastida (l'Hospitalet de Llobregat, 1990) és llicenciat en Història de l'Art i té un màster en Gestió del Patrimoni Cultural i un màster en Formació del Professorat. Ha treballat com a educador i guia en nombrosos museus i centres culturals de Barcelona, ha comissariat una exposició al Museu de l'Hospitalet i també ha estat professor a l'ateneu de la mateixa ciutat. A més, ha realitzat l'assessoria històrica de diverses produccions audiovisuals. És autor de La mirada de la sargantana (Columna, 2017).

Carme Cruelles Rosales: El naugragi de la llum, editorial Balèria

L'escriptora i professora de la Ràpita Carme Curelles Rosales ens presenta la seua última obra, El naufragi de la llum, publicada la tardor passada i amb la qual ha rebut el guardó que atorga la vila Consell de Mallorca.

ESte darrer treball presenta certs ressons vinyolians i també, en algun vers, s'hi veu una influència de Zoraida Burgos. En el conjunt de poemes es percep una poètica singular amb una simbologia recurrent i evocadora de contextos propers. Una obra intensa i impactant on els poemes passen d'una situació claustrofòbica, asfixiant i privada de llibertat a una altra de vertiginosa i abastadora d'horitzons llunyans i plens de llum. L'autora torna a mostrar passió per les formes poètiques japoneses (tankes) en una secció amb regust de mar i amb clares referències a les Cases d'Alcanar, localitat amb la qual també se sent molt vinculada. L'obra, a més, troba una mena de fil conductor a partir d'un conjunt d'assemblatges (composicions tridimensionals que combinen objectes no artístics) l'autora de les quals és l'artista també rapitenca Marta Vidal.

Carme Cruelles va obtenir el premi Joan Teixidor d'Olot l'any 2016 amb el conjunt de haikus Delta publicat per l'editorial Viena, va donar a conèixer al premi Xavier Casp de poesia de Carlet del 2016 l'obra Com fileres de formigues de l'editorial Neopàtria i va aconseguir el premi de poesia Pere-Enric Barreda d'Ares del Maestrat amb el recull Taxi l'any 2018. La seva última novel·la ha estat La pols dels dies.

Obra coral multimèdia: Les veus de les oliveres, Arbres de Peu de Vida

Les veus de les oliveres compta amb la participació de més d'una seixantena d'artistes que aporten en aquest projecte comú les seves poesies, narracions, lletres, cançons, textos, il·lustracions, quadres, imatges i multimèdia.

Bona part de les obres incloses al llibre són inèdites, tot i que comença amb tres poemes d'Antonio Machado, Miguel Hernández i Federico García Lorca, aquestes i altres peces s'acompanyen d'un codi QR cadascuna des del qual es pot accedir al vídeo del poema musicat o cantat. Amb aquest format es pot gaudir dels Quicos, Pili Cugat, Obrint Pas o Aluminosis.

El primer poema inèdit (Esperant) és d'Adrià Franco Fèlix, un xiquet d'onze anys. Hi han participat noms més coneguts com són Emigdi Subirats, Jesús Tibau, Josep Igual, Manel Ollé, Tomàs Camacho o Carme Cruelles, que en fa la correcció lingüística, per citar-ne alguns. El final del llibre inclou dos índexs: un d'autores i autors, i l'altre multimèdia (enllaços a vídeos, a webs i xarxes, així com a imatges del llibre).

Mercè Barberà és l'autora de la portada. Per a aquesta obra que té per objectiu d'aturar l'espoli dels arbres monumentals, la il·lustradora canareva ha realitzat una olivera mil·lenària realitzada amb tinta xinesa.

A punt de veure la llum...

Joan-Josep Sancho Esteller: Te'n contaré més de 100 - Cròniques escolars, Onada edicions

Este Sant Jordi del 2020, Joan-Josep Sancho ens tenia preparada la presentació d'una nova obra, que s'ha hagut d'ajornar per la crisi sanitària. Es tracta d'un recull d'experiències, anècdotes i records, relacionats amb el món educatiu d'Alcanar i de les Cases d'Alcanar. Aquest treball inclou un total de 102 relats de 102 persones diferents, pertanyents a tots els sectors, que tenen en comú haver format part, en algun moment de la seva vida, de la comunitat educativa del nostre poble. L'edat de tots ells oscil·la entre els 21 i els 75 anys.

Es tracta d'un conjunt de cròniques de temàtica i registres diversos, que fan referència a tots els centres educatius del municipi: l'Escola Marjal, l'Escola Joan Baptista Serra i l'Institut Sòl- de-Riu. No s'ha oblidat d'altres centres que van haver a Alcanar en el passat, com són la Secció de F.P., "les monges", l'acadèmia Almi i l'acadèmia Montserrat. El llibre també inclou unes 80 fotografies i una breu biografia de cadascun dels col·laboradors.

L'autor confia poder fer-ne la presentació, tan bon punt les condicions sanitàries ho permetran.

Joan-Josep Sancho i Esteller, (Alcanar, 1950), es va jubilar fa set anys, després d'haver-se'n dedicat 41 a l'educació. És coautor de l'Atlas del Montsià (1990) i d'Estanislau Ulldemolins. Metge i poeta (2014). L'any 2018 va coordinar El rebost de la llengua. De dita en dita s'ompli la pica.

Miquel Bort Juan: Amore, Onada Edicions

Esta pròxima tardor està prevista la publicació del segon llibre de Miquel Bort Amore, una novel·la que veurà la llum després de quatre anys de treball i que podria estar catalogada dins del que podria denominar-se literatura eròtica.

Amore és l'història d'un amor clandestí entre un home i una dona que, un dia, casualment, es troben en el seu deambular existencial. Un relat romàntic i sensual, carregat de passatges on les descripcions cobren vida, i que, quan es parla de sexe, es fa sense tabús ni pèls a la llengua.

Una aventura per als sentits que porta a la Mar, la protagonista i fil conductor de tota la trama, a viure situacions difícils d'esborrar que tenen lloc a les nostres estimades Terres de l'Ebre i

l'Imperial Tarraco del segle XXI. Tot plegat, porta a la descoberta d'una altra Mar més fosca i atrevida, més passional i humana. Amore també pretén ser un conte d'amor, que barreja personatges reals i de ficció, i que fins i tot, té música.

Miquel Bort (Alcanar, 1968). El seu primer llibre, "Com evitar un accident de trànsit", es va publicar l'any 2006 i va tenir un èxit que l'autor mai s'hagués pogut imaginar. De fet, és un llibre que fins fa poc s'ha anat reeditant, arribant a un total de 9 edicions (4 en català i 5 en castellà) amb més de 100.000 exemplars venuts. L'any 2009 va arribar a tot al mercat llatinoamericà, on va ser qualificat de best seller.

Arantxa Matamoros Reverter: Nuc. El gos salsitxa

Des de ben menuda, l'Arantxa sempre ha mostrat gran interès pel dibuix i pintura, així com pels contes i àlbums il·lustrats. Així que, arran d'un projecte d'il·lustració infantil que va realitzar mentre cursava la carrera, va sortir la idea del conte de Nuc. El gos salsitxa en què va voler fusionar un personatge real, com a homenatge, amb una història que tingués un fons educatiu. És un conte que apel·la als beneficis de la diversitat i a l'acceptació d'un mateix i dels altres. Nuc és un personatge real, és un gos que va adoptar de ben menudet i que va formar part de la seua família durant 16 anys. No era de cap raça concreta, però sí que compartia els trets més característics d'un gos salsitxa, que són el tronc llarg i les potes curtes. I és precisament d'això del que tracta la història. Portant al límit aquestes característiques i sempre amb un toc d'humor, comença explicant els problemes o les coses roïnes que li porta el fet de ser així. No obstant això, veurà que no tot són problemes, i és que ser com és també li comporta coses bones. El final et fa veure que les coses bones acaben pesant molt més que les roïnes i que d'una cosa que en principi sembla un problema se n'acaba traient la part positiva. L'Arantxa Matamoros actualment treballa de dissenyadora gràfica. És també il·lustradora i sòcia de "Brindis", un estudi de disseny i màrqueting en línia.